ერთი ნომერი 3 მანეთი

კომუნისტი

წელიწადი მეოთხე
ს. კ. პ.
ცენტრ. და თბილისის
კომიტეტის და
საქართველოს
ორგანო

18 თებერვალს
შაბათი

რედაქციის მისამართი:
თბილისი, კრუზენშტერნის ქ. № 4. რედაქცია ღიაა ყოველ დღე გარდა უქმეებისა დილ. 10 ს.—2 ს.

ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 14—76 მდივნის № 19 საერთო №

№ 39 შაბათი, 18 თებერვალი 1922 წ. ყოველდღიური გ ზეთი შაბათი, 18 თებერვალი 1922 წ. № 39

შაბათს, 20 ამა თებერვალს, საღამოს 6 საათზე, ზუბალოვის სახელობის სახალხო სახლის შენობაში (კირკის ქუჩა) შესდგება

თბილისის ქალაქის მუშათა და ყითელ არმიელთა დეპუტატების კრება

დღის წეს-რიგი:

1. საფინანსო საკითხი.
2. მოხსენება ქალაქში მომხდარ უკანასკნელ ამბების შესახებ.
3. თბილისის ქალაქის სახ. განათლების განყოფილების მოხსენება.
4. დელეგატების არჩევა სრულიათ საქართველოს ყრილობისათვის. საბჭოს ყველა წევრის დასწრება დელეგატების არჩევის გამო სავალდებულოა.

(3—2) **პრეზიდიუმი**

ამიერ-კავკასიის კომუნისტური ორგანიზაციების ყრილობა

თითქმის ერთი წლის თავზე საბჭოთა ხელისუფლების გამოცხადების შემდეგ ჩვენში, იკრიბება დღეს თბილისში ამიერ-კავკასიის კომუნისტური ორგანიზაციების ყრილობა.

„ერთი და სამ პიროვანი მუსავატის“, მენშევიკების, დაშნაკილების და მუსავატელების გაბატონებამ ამიერ-კავკასიაში დაანგრია ერთიანობა მხარის, დაჰყო ის ნაციონალურ ერთეულებათ, შემოავლო მათ გამთიშველი ზღუდეები და შოვინისტური პოლიტიკის წარმოებით გადაჰკიდა ერთმანეთს წინათ საერთო ბრძოლის ჭაპანში ჩაბმული ერები. ამის შედეგი იყო შერყევა და შემდეგ დარღვევა ამიერ-კავკასიის მშრომელთა ერთიანი რევოლიუციონური ფრონტის, დაქუცმაცება მოძრაობის, დაჭსაქსვა ძალების და დაცემა ბრძოლის ენერგიის. ამ საერთო დაცემისა და დარღვევის პროცესში შეიქმა ძალაუნებურათ ჩათრეული რევოლიუციონური ავანგარდი პროლეტარიატის, მისი პოლიტიკური ორგანიზაციები. მონწყვდეულნი ნაციონალურ რესპუბლიკების ფარგლებში, რომლებიც მუდამ ფარულ და ხანდახან აშკარა სისხლიან ომს აწარმოებდენ ურთიერთშორის, დეგნილნი გაბატონებულის პარტიების მიერ როგორც საქართველოში, ისე სომხეთში და აზერბეიჯანში, ისინი დასუსტდნენ, დაჰკარგეს მათ ორგანიზაციული კონტაქტი ერთმანეთ შორის. ცოტა თუ მეტი განსხვავებით ისინი წარმოადგენდნენ ორგანიზაციის ნანგრევებს, ხშირათ გაფანტულ ერთეულების მტვერს, ვინემ რაიმე სისტემატიურ კავშირს. ყოველი კამპანია არა თუ პოლიტიკური გაერთიანებისათვის, თვით საერთო პოლიტიკური მიზნით (მაგ. 1919 წელში) თავდებოდა დამარცხებით იმ ძალადობის გამო, რომელსაც მიმართავდა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმი სამივე გაბატონებული პარტიის სახით თავის ძალთა კოორდინაციისაკენ მლტოლველ პროლეტარიატის წინააღმდეგ. შიში ძალა-უფლების დაკარგვის და მშრომელთა დიქტატურის აიძულებდა ხელისუფალთ სასტიკი ბრძოლა ეწარმოებინათ კავკასიის მუშათა კლასის და მისი რევოლიუციონური პარტიის წინააღმდეგ, რომლებიც მომწყვდეული შეიქნენ ურთიერთ შორის ბრძოლაში ჩაბმულ ბურჟუაზიული რესპუბლიკების ფარგლებში.

საბჭოთა ძალაუფლების გამოცხადებამ ჯერ აზერბაიჯანში, შემდეგ დანარჩენ ორ რესპუბლიკაში, ბოლო მოუღო როგორც ამ რესპუბლიკების კარჩაკეტილობას, ისევე კავკასიის პროლეტარიატის განცალკევებას და აგრეთვე მისი პოლიტიკური რევოლიუციონური პარტიის დაშაშვას. იწყება აღდგენა გარღვეული ფრონტის, მისი გამრთელება მთელი ამიერ-კავკასიის მასშტაბში. ცხადია ეს გაერთიანებელი მუშაობა, ღრმათ შეგნებული მასებში, უნდა დაეწყო ავანგარდს ამიერ-კავკასიის მუშებისას, მათ კომუნისტურ ორგანიზაციებს. ორჯერ მოწვეული ამიერ-კავკასიის კომორგანიზაციების თათბირი, რომელთაც ადგილი ჰქონდა გასულ წელს, შესავალი იყო იმ საერთო გაერთიანებელი მუშაობის, რომელიც იჩოვის დღეს მოწვეულ ამიერ-კავკასიის კომუნისტური ორგანიზაციების ყრილობაში უმთავრეს გამოხატულებას და მტკიცე გზას.

ეშვს გარეშეა, რომ არავითარ ჭეშმარიტათ და საბოლოოთ გაერთიანებულ ეკონომიურ და პოლიტიკურ აღმშენებლობაზე არ შეიძლება ლაპარაკი, მით უმეტეს ამ სააღმშენებლო მუშაობის გატარება, როგორც ეს ჩვენი სინამდვილისათვის არის საჭირო, მანამ, სანამ ურყევ სინამდვილეთ არ შეიქნება მტკიცე კავშირი, ძალთა გაერთიანება თვით ამიერ კავკასიის კომუნისტური ორგანიზაციების, რომლებიც სათავეში უდგანან საბჭოთა ამიერ-კავკასიას. საკითხი საბჭოთა რესპუბლიკების ფედერატიული გაერთიანების, საკითხები სასოფლო მეურნეობის, ტრანსპორტის, მრეწველობის, არმიის, კოოპერაციის, პროფკავშირების და პარტიული აღმშენებლობის შესახებ, რომლებიც შეადგენენ ყრილობის განხილვის საგანს, ვერ იქნებიან სათანადოთ გადაჭრილი, მით უმეტეს ცხოვრებაში გატარებული, მჭიდრო და მტკიცე კავშირის გარეშე, რომელიც უნდა მოგვცეს სიეზდმა.

გაერთიანებული ფრონტით, მტკიცე ნებისყოფით, ამიერ კავკასიის კომუნისტური ორგანიზაციები გამოვლენ სიეზდის მიერ გარკვეულ ფართო ბრძოლის გზაზე, სადაც ისინი შეხვდებიან ავანგარდს რუსეთის და მსოფლიო რევოლიუციისას, რუსეთის კომუნისტურ პარტიას.

ნ. კრედო.

ამიერ-კავკასიის კოოპერაციის გაერთიანება

ამიერ-კავკასიის ყველა კოოპერატიულ ორგანიზაციების გაერთიანება ჩვენი დროის გადაუდებელი ამოცანაა. თუ მართალია ის დებულება, რომ „ძალა ერთობაშია“, მით უფრო ითქმის ეს ამ გაერთიანებაზე, ვინაიდან ქვეყნის ეკონომიურათ გაძლიერებისათვის აუცილებელი საჭიროა ყველა ეკონომიურ ორგანიზაციების, როგორიც არიან ამ შემთხვევაში სხვადასხვა სახის კოოპერატივები, ძალღონის გაერთიანება, მით უმეტეს ისეთ ქვეყანაში, როგორიცაა ამიერ-კავკასია, რომელიც წარმოადგენს ერთ მთლიან ეკონომიურ ერთეულს. მაგრამ ეს ეკონომიური ერთეული დანაწილებულია სამ ეროვნულ დამოუკიდებელ საბჭოთა რესპუბლიკებათ, რომლებშიაც ცალ-ცალკე არსებობენ კოოპერატიულ ორგანიზაციების გამაერთიანებელი ეროვნული ცენტრები: ცეკავშირი ჩვენში, აზკავშირი აზერბეიჯანში და სომხკოპი სომხეთში. ამ ცალკე კოოპერატიულ ორგანიზაციების ცენტრების დამოუკიდებელი და ერთმანეთთან შეუთანხმებელი მუშაობა, რასაკვირველია ძალიან აფერხებს ამ სამივე რესპუბლიკის ეკონომიურათ აღორძინების საქმეს, განსაკუთრებით მეურნეობის არევდარევის იმ მძიმე მდგომარეობაში, რომელშიაც ვიმყოფებით ჩვენ დღეს.

ვინ არ იცის, სპეკულიაციის თუ რა ვაკხანალიაა გამეფებული დღეს ბაზარზე თავისუფალ ვაჭრობის გამო, ვინ არ იცის, თუ როგორ სარგებლობენ ამითი მსხვილი გამოქნილი სპეკულიანტები და ისრისებიან სახელმწიფოსა და საწარმოო დაწესებულებათა მოსამსახურენი და მუშები. ამ შემთხვევაში კოოპერაციის გამოსვლას თავისუფალ ბაზარზე და მის სავაჭრო ოპერაციების ენერგიულათ წარმოებას დიდი მნიშვნელობა აქვს. მნიშვნელობა იმ მხრივ, რომ მას შეუძლია შეებრძოლოს კონფერენციით იმ წვრილ ბურჟუაზიულ ტალღას, რომელიც სულ უფრო და უფრო აშკარათ წმინდა გაბოროტებულ სპეკულიაციის ხასიათს ღებულობს. ამას კი კოოპერაცია შესძლებს მხოლოთ მაშინ, როდესაც წელში გამოსული, მოღონიერებული და გაერთიანებული იქნება. ამიტომ მომენტი გადაუდებლათ მოითხოვს ამ კოოპერაციის მჭიდროთ გაერთიანებას ამიერ-კავკასიის ფარგლებში.

ცხადია, ამის საჭიროება ყველაზე უწინ უნდა შეეგნო იმას, ვინც დარაჯათ უდგას მშრომელი მასსების ინტერესებს, ვინც მოწოდებულია გამოიყვანოს მუშებისა და გლეხების ქვეყანა იმ ეკონომიურ არევ-დარევისაგან, რომელშიაც ჩააგდეს ის მუშათა კლასის აშკარა თუ ფარულმა მტრებმა, უნდა შეეგნო მუშათა კლასის რევოლიუციონურ წინამძღოლს, საქართველოს კომუნისტურ პარტიას.

და მართლაც, საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა გამოიმუშავა თეზისები, რომლებიც იხეპდება დღეს ჩვენს გაზეთში, და რომლებითაც უნდა იხელმძღვანელონ ჩვენმა ამხანაგებმა ამ გაერთიანების კამპანიის გასატარებლათ. ამ თეზისებში ხაზი აქვს გასმული იმას, რომ საჭიროა ბოლო მოეღოს კოოპერატივებს ცალ-ცალკე განკერძოვებულათ არსებობას, ვინაიდან, მათი ასეთ პირობებში მუშაობა აძნელებს ქვეყნის ეკონომიურ აღდგენას და ვერ იჩენენ ისინი დიდ ნაყოფიერობასა და წარმატებას თავიანთ ყოველდღიურ მუშაობაში, იმ დროს, როდესაც მათი როლი ამ სფეროში სულ უფრო და უფრო იზრდება.

მაგრამ კითხვა ისმება: როგორ უნდა მოხდეს ეს გაერთიანება, რა სახე უნდა მიიღოს მან, რა ფორმებში უნდა ჩამოყალიბდეს ის? დეტალურათ ყველა ამ კითხვებს გაარჩევს სამივე რესპუბლიკის კოოპერატივის ცენტრების კომისია, აქ კი ჩვენ აღვნიშნავთ ზოგადათ.

საქმე იმაშია, რომ ჩვენ აქ ვლაპარაკობთ **გაერთიანებაზე** და არა **გაერთიანებაზე**. ამ მხრივ ეს არ იქნება ამიერ-კავკასიის ძველებური ერთიანი კოოპერატიული ორგანიზაციის აღდგენა, ვინაიდან დღეს ჩვენ საქმე გვაქვს საქართველოს კოოპერატიულ ორგანიზაციასა, სომხეთის კოოპერატიულ ორგანიზაციასა და აზერბაიჯანის კოოპერატიულ ორგანიზაციასთან, რომლებმაც კავშირი უნდა შეკრან ერთმანეთთან ხელშეკრულებითი ნიადაგზე საერთო მიზნების მისაღწევათ და მათთვის საბრძოლველათ ეკონომიურ ფრონტზე. ეს კავშირი და მისი მუშაობა უნდა გამოიხატოს, როგორც ეს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურ კომიტეტის თეზისებშია აღნიშნული, მოკლეთ შემდეგში: კონკურენციის მოსპობა სხვა და სხვა კოოპერატივებს შორის შინაურ ბაზარზე, რაც შეიძლება მიღწეულ იქნეს იმ პირობით, რომ ერთი რესპუბლიკის კოოპერატივთა ცენტრი თავს შეიკავებს აწარმოოს თავისი სავაჭრო ოპერაციები მეორე ან მესამე რესპუბლიკის შინაურ ბაზარზე, რომელიც უნდა იყოს შესაფერისი რესპუბლიკის კოოპერატივთა ცენტრის ხელში, მაგრამ ამავე დროს ამ გაერთიანებული კავშირის სოლიდარული მუშაობა უნდა იყოს უზრუნველყოფილი იმ მხრივ, რომ საფასე ბით იქნეს გამოყენებული ურთიერთ შეძაძლებლობანი; როგორც, მაგალითად, ზედმეტ ნაწარმოებთა ურთიერთ გაცვლა-გამოცვლა, ერთი მეორისათვის სხვა და სხვა საშუალებებით დახმარების აღმოჩენა და სხვ.

ხოლო რაც შეეხება საგარეო ბაზარზე გამოსვლას, ამიერ-კავკასიის ფარგლების გარეშე, ეს, რასაკვირველია, უეჭველათ მთლიანი და მჭიდროთ გაერთიანებული ხასიათის უნდა იყოს, ვინაიდან საგარეო ბაზარზე გამოსული რომელიმე ეკონომიური ორგანიზაცია ან ცალკე პირი მით უფრო ნაყოფიერათ და წარმატებით აწარმოებს თავის ოპერაციებს, რაც უფრო ღონიერი და ძლიერია ის ეკონომიურათ. ამ მხრივ კოოპერაცია გაერთიანებულათ გამოსული ამ საგარეო ბაზარზე უფრო მეტ ნაყოფიერ შედეგებს მოგვცემს, ვინემ ცალკ ცალკე და დაშაშსულათ, რადგან მაშინ ის იქნება მეტად სუსტი და უძლური ეკონომიურათ.

ამ გვარათ ენერგიულათ უნდა შევეცადოთ, რომ ამიერ კავკასიის კოოპერატივი ეს გაერთიანება რაც შეიძლება მალე გატარებული იქნეს ცხოვრებაში ჩვენი რესპუბლიკების ეკონომიურ წარმატებისათვის.

კ. კომუნიძე.

გავშვები დავიხსნათ

ნაციონალისტების თებერვლის „გამოსვლამ“ მარტო ის კი არ დაგვანახა, რომ მათ ქართველ ხალხში ბავშვების გარდა არავის მოტყუება არ შეუძლიანთ, არამედ ისიც, თუ როგორ არა საიმედო ხელშია ამ ბავშვების სწავლა-აღზრდის საქმე და როგორ იყენებენ ეს ვაჟბატონები ამ უკანასკნელთ თავის ბნელ და საზიზღარ საქმეებისათვის. შეუძლებელია საბჭოთა ხელისუფლების პირობებში ასეთი სისაძაგლის დაშვება და შეწყნარება. სკოლები საფუძვლიანათ უნდა გაიწმინდონ საზიზღარ და ბინძურ ელემენტებისაგან და ბავშვები გახთა ვისუფლდნენ ნაციონალიზმის შხამისა გან. ის წუმპე, რომელიც ვაჟბატონებმა დააყენეს ჩვენს სკოლებში, და უყონებლივ უნდა ამოშრეს, როგორათაც არ უნდა მოხერხდეს ეს. სკოლის სახით და ისიც საბჭოთა სკოლის სახით პოლიტიკური გარყვნილების გავრცელებასა და ბავშვების მოწამვლას გზა უნდა გადაეკრას.

თუ გვწამს მომავალი და მისი იმედით ვცხოვრობთ, გულ გრილათ ვერ შევხედავთ ბავშვთა სწავლა-აღზრდის საქმეს. სკოლას ზოგიერთ შემთხვევაში არც ოჯახი ჩამორჩება და ისიც ამ მხრივ ზოგჯერ გამრყვნელ გავლენას ახდენს ბავშვებზე. ოჯახის ეს როლი ცნობილია და მას სახელმწიფო სკოლის საშუალებით უნდა შეებრძოლოს. სკოლა კი რომ ასეთი იარაღათ გახდეს სახელმწიფოს ხელში და რომ სახელმწიფომ სკოლის საშუალებით ამ მხრივ დაიხსნას ბავშვები, საჭიროა თვით სკოლა იდგეს სათანადო სიმაღლეზე. მე აქ არ ვწერ პროექტებს სკოლის რეფორმისას მაგრამ ამ ხანად კი საჭირო და მოსახერხებლათაც მიმაჩნია გამრყვნელ აღმზრდელებისაგან სკოლის განთავისუფლება, მართალია კომუნისტ პეტაგოგების რიცხვი საკმაო არაა, მაგრამ მრავალია უწყინარი უპარტიო მუშაკი—პეტაგოგები და ასეთებით უნდა შეიცვალოს ბავშვის ბუნების სუფთა ფიცარზე საზიზღარ ხელით, საზიზღარ საქმის დამწერი ვაჟბატონები. ასეთ მასწავლებლებს ნაციონალიზმით მოშხამულ მყვირალა ხალხზე მეტი ჭეშმარიტი საქმის გაკეთება შეუძლიანთ და საჭიროა მათი გამოყენება, მათი უფრო დიდ მუშაობაში ჩაბმა.

საბჭოთა ხელისუფლების ღმობიერება ერთ ბ შორს არ უნდა წავიდეს და შავი ნაციონალისტების თავხედობა დროით და სასტიკათ უნდა აილაგმოს. სჯობს დაისაჯოს ერთი გაუსწორებელი კონტრევოლიუციონერი, ვიდრე დამახინჯდეს ათასობით ბავშვთა გონება.

ეს საშური საქმეა და დაყოვნება არ გვარგებს. ბავშვები დავიხსნათ.

გ. მებუკე.

ამიერ-კავკასიის კოოპერაციის გაერთიანება

თეზისები

1. ამიერ კავკასიის კოოპერაციის გაერთიანება წარმოადგენს ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკების სრული ეკონომიურ გაერთიანების ერთ-ერთ მორიგ ეტაპს, ხოლო ამ გაერთიანების აუცილებლობა დადასტურებულია უმაღლეს პარტიულ ორგანოებისა და შეგნებული ამიერ კავკასიის ხალხების ფართე მასსების მიერ.

2. ამიერ-კავკასიის კოოპერაციის მუშაობის სპეციალური პირობები ამ გაერთიანებას განსაკუთრებით საჭიროთ და სასწრაფოთ ხდიან.

3. ეს პირობები საგრძნობია ორი მხრით: ჯერ ერთი, აუცილებლათ საჭიროა მოისპოს კოოპერატივების შეუთანხმებელი მოქმედება ამიერ-კავკასიის სამივე რესპუბლიკის შინაგან ბაზრის მოხმარების სფეროში. მეორე, აუცილებლათ საჭიროა აგრეთვე რიგზე მოეწყოს კოოპერაციის გამოსვლა საგარეო ბაზარზე.

4. ხსენებულ შეუთანხმებელ მოქმედების და მასთან დაკავშირებულ ერთმანეთთან მეტოქეობის მოსპობა შეიძლება იმ შემთხვევაში, თუ ერთი რესპუბლიკის კოოპერატიული კავშირი ხელს აიღებს დამოუკიდებელ ოპერაციების წარმოებაზე მეორე რესპუბლიკის შინაგან ბაზარში, რომელიც იმყოფება ამ მეორე რესპუბლიკის კოოპერატიულ კავშირის ხელში.

კოოპერაციის მოქმედების შინაგან სფეროების ასეთ განსაზღვრასთან ერთათ, უნდა უზრუნველყოფილ იქნას კოოპერატიულ კავშირების სოლიდარული მუშაობა იმ მხრივ, რომ მათ ერთმანეთს დახმარება გაუწიონ და გამოიყენონ ყოველი შესაძლებლობა, რომელიც კი აღმოჩნდება შინაგან ბაზრებზე და ერთმანეთს გადაუცვალონ ზედმეტი საქონელი და ის საშუალებანი, რომლებიც მათ ხელთ აქვთ და სხვა.

5. საგარეო ვაჭრობაზე სახელმწიფო მონოპოლიის ფარგლების გაფართოება კოოპერაციის დამოუკიდებლათ გამოსვლის დაშვებას აზრით საგარეო ბაზარზე საგარეო ვაჭრობის კომისარიატთან ერთათ, მოითხოვს რამდენ მე სიფრთხილეს, ხოლო უმთავრესათ იმის რწმენას რომ გეგმიანი საგარეო ვაჭრობა, რომელსაც აწარმოებს სახელმწიფო, არ იქნება შეუმჩნეველი მრავალ კოოპერატიულ ორგანიზაციების შეტევით, ე. ი. რომ პირიქით ოპერაციები საგარეო ბაზარზე სოლიდარულათ იქნება შომზადებული და ნაწარმოები რაც შეიძლება უფრო მსხვილ კოოპერატივთა გაერთიანებების მიერ. ვინაიდან არსებობს ამიერკავკასიის რესპუბლიკების გაერთიანებული საგარეო ვაჭრობის კომისარიატი, კოოპერაციის მოქმედების გაერთიანებაც საგარეო ბაზარზე უნდა განსორციელებულ იქნას იმავ მასშტაბით, რომლითაც მოქმედებს საგარეო ვაჭრობის კომისარიატი, ესე იგი მთელ ამიერ-კავკასიის მასშტაბით.

6. ამიერ-კავკასიის კოოპერაციის გაერთიანება უნდა ორგანიზაციულათ მოეწყოს: უნდა შეიქმნას ცენტრი თანასწორ წარმომადგენლობის საფუძვლებზე ამიერ-კავკასიის ყველა სამ რესპუბლიკის ცენტრალურ კავშირებისგან; მასში უნდა შევიდნენ აგრეთვე მსხვილი „ზეეროვნული“ კოოპერატიული ორგანიზაციები, რომლებიც მოქმედებენ ამიერ-კავკასიის მასშტაბით, სახელდობრ ამიერ-კავკასიის საშვილდრო კოოპერატივების კავშირი და ამიერ-კავკასიის ცენტრალური სატრანსპორტო მომხმარებელი საზოგადოება.

ცენტრის ამოცანას უნდა შეადგენდეს: ოპერაციების წარმოება საგარეო ბაზარზე, მოწესრიგება სავაჭრო და სხვა ურთიერთობისა ამიერკავკასიის კოოპერატიულ ორგანიზაციებისა ერთმანეთთან და მათი დამოკიდებულება სხვა საბჭოთა რესპუბლიკებთან: ტრანსპორ ის და მსხვილ სამრეწველო წარმოებით საერთო ორგანიზაცია, ფინანსიურ ცენტრის შექმნა, გამოცემა კოოპერატიულ სესხისა და სხვა.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტი.

საქართველოს დამშეულთა დასახმარებლად

საქართველოს დამშეულთა დამხმარე მთავარ კომიტეტში

საქართველოს დამშეულთა დამხმარე მთავარმა კომიტეტმა თავის 15 თებერვლის სხდომაზე დაადგინა: დამშეულთა დასახმარებელ ფონდის გაძლიერებლათ დაუყოვნებლივ შემოღებული იქნეს შემდეგი გადასახადები: დასავლეთ ევროპიდან შემოტანილ საქონელზე, ბანკების და ნოტარიუსების ყოველ გვარ ხელშეკრულებებზე პროცენტული გადასახადი. სათანადო ინსტრუქციის საწრაფოთ გამომუშავება დაევალოს ფინსახლკომს ამხ. სვანიძეს.

გადასახადი ღვინოზე, საგანგებო მარკების საშუალებით, ურომლისოდაც არ ექნება უფლება არავის გაჰყიდოს და იყიდოს ღვინო; ინსტრუქციის გამომუშავება დაევალოს აქციზთა მთავარ სამმართველოს.

შემოღებულ იქნეს განსაკუთრებული საფოსტო მარკები, ურომლისოდაც არ გაიგზავნება არავითარი კორესპონდენციები: ინსტრუქციის გამომუშავება დაევალოს ფოსტა-ტელეგრაფის სახალხო კომისარიატს.

აგრეთვე დაედოს ერთდროული ბეგარა რესპუბლიკის მცხოვრებთა შეძლებულ ნაწილს: ვაჭრებს და სხ.

მთელი შემოსავალი აღნიშნული გადასახადებისაგან გადაეცეს დამშეულთა დახმარე კომიტეტს.

სამდღეული დამშეულთა სასარგებლოთ

საქართველოს დამშეულთა დამხმარე კომიტეტმა თავის 15 თებერვლის სხდომაზე აარჩია დამშეულთა სასარგებლოთ მთელ საქართველოს რესპუბლიკაში სამდღიურის მომწყობი კომისია რომელშიაც შედიან: ნ. მახარაძისა, გასვიანი, ნ. ნაკაშიძისა, მ. ფრანზონისა, ვ. ჯაფარიძე, ზ. ორჯონიკიძისა, მ. ბარტონი, მ. ჰარისი, მ. იაროუ, მ. გაბაევისა, ქ. ამირაჯიბი, მ. გველესიანი, ქ დუმბაძისა, მ. ენვერი, შ. დადიანი და მ. ბერიძისა.

კომისიის პირველი სხდომა შესდგება კვირას, 19 თებერვალს, შუადღის 12 საათზე, მიწათ-მოქმედების სახალხო კომისარიატის ბინაზე.

გენუას კონფერენციისათვის

საფრანგეთის ნოტა.

მოსკოვი. 17 თებერვალი, (რადიო). რეიტერის სააგენტომ გამოაქვეყნა ოფიციალურად საფრანგეთის ცნობილი ნოტის შინაარსი გენუას კონფერენციის შესახებ. ნოტა იწყება განცხადებით, რომ საფრანგეთს შეეძლო თავის შეკავება კონფერენციაზე ყოველგვარ მონაწილეობისაგან, რომ მოწვევა მიღებული ყოფილიყო პირობებზე, რომლებიც შეესაბამება საფრანგეთის ინტერესებს. შემდეგ ნოტა აღნიშნავს, რომ თუმცა 8 იანვარის ჩიჩერინის დეპეშა გამოხატავს საბჭოთა მთავრობის დათანხმებას კანის რეზოლიუციაზე, მაგრამ ეს არ ყოფილა დადასტურებული ოფიციალურად. საბჭოთა მთავრობა თავის მხრივ თავის ოფიციალურ პასუხში სრულიად არ იხსენიებს კანის პირობებს. ამიტომ, განაგრძობს ნოტა, რომ საბჭოთა მთავრობას თავის ოფიციალურ პასუხში აღენიშნა, რო ის არ იღებს მთლიანად კანის პირობებს, მაშინ საფრანგეთი არ გაგზავნიდა თავის დელეგაციას გენუას კონფერენციაზე. თუ საფრანგეთი მიიღებს მონაწილეობას გენუას კონფერენციაზე ამისთვის არსებითად საჭიროა რომ მოკავშირე სახელმწიფოთა შორის მოხდეს სრული შეთანხმება მისი პროგრამის გაგებაში. ამიტომ უნდა აღინიშნოთ, რომ, რადგანაც კანის რეზოლიუციის პრინციპების განხორციელება პირველი მუხლია ამ პროგრამაში, სასურველი იქნებოდა მოკავშირეების შეთანხმება ამ პრინციპების გაგებაში.

„გადადების“ საკითხის გარშემო.

მოსკოვი. 17 თებერვალი (რადიო). „დეილ გერალდის“ და „ტაიმსის“ ცნობებით ბრიტანეთის მთავრობა კატეგორიულად უარსყოფს კონფერენციის სამი თვით გადადებას, მაგრამ შესაძლებელია, რომ ის დათანხმდეს ერთი თვის ვადით. რაც შეეხება იტალიას, როგორც ოფიციალურად იტყობინება რეიტერის სააგენტო, ის გადაჭრით წინააღმდეგია კონფერენციის ყოველგვარი გადადებისა და საფუძველი არა გვაქვს ვიფიქროთ, რომ იტალიის ახალი მთავრობა გამოიცვლის თავის შეხედულებას. „ჟურნალი“ იტყობინება, რომ ინგლისი და ამერიკა არ დათანხმდება გენუას კონფერენციის სამი თვით გადადებაზე, რადგანაც ორი კვირის მოსამზადებელი მუშაობა სრულიად საკმარისი იქნება კონფერენციისათვის. რომის წყაროებიდან გვატყობინებენ, რომ იტალია, მომხდარ მიხისტრთა კრიზისის გამო, წინადადებას წამოაყენებს კონფერენციის გადადებისას, მაგრამ გაცილებით უფრო მოკლე ვადით ვიდრე საფრანგეთის მოითხოვს.

წინასწარი თათბირი:

მოსკოვი. 17 თებერვალი, რადიო. ბორდოდან 13 თებერვლის თარიღით იტყობინებიან: ინგლისი დაჟინებით მოითხოვს, რომ, წინასწარი თათბირი, რომელიც უნდა მოწვეულ იქნას კანის დადგენილების თანახმად, გაიმართოს ლონდონში.

ამერიკა ლოდინის პოზიციაზე ხდგას.

მოსკოვი. 17 თებერვალი, რადიო. პოლდიუს ცნობებით პრეზიდენტმა გარდინგმა და მინისტრების კაბინეტმა გადასწყვიტეს იტალიის წინადადების პასუხი მოწვევის შესახებ ჯერჯერობით შეჩერონ.

სამზადისი მუშაობა კონფერენციისათვის.

პარიზი, 16 თებერვალი (რადიო). საფრანგეთის მთავრობა ლოიდ ჯორჯის წინადადების საპასუხოდ ექსპერტების თათბირის მოწვევის შესახებ აღნიშნავს, რომ იგი უერთდება ამ წინადადებას, ამასთანავე აღნიშნავს, რომ საფრანგეთის კომისია ფინანსიურ და ეკონომიურ საკითხების შესახებ უკვე მუშაობს.

ნაუენი, 16 თებერვალი (რადიო). ყველა მინისტრთა წარმომადგენლების თათბირი შეუდგა გენუას კონფერენციის ეკონომიურ პროგრამის ყველა

ჩამოსახლებული ოჯახების ადგილსამყოფელის შესახებ

(განმეორებით და ანგარიშით მეორედ)

ბანაკიდან, 10 ოქტომბერს (ივნისში ჩამოსახლებული ოჯახების ადგილსამყოფელის შესახებ „ცნობის ფურცლის“ მიერ გამოქვეყნებული ცნობის გამო) ბანაკის ადმინისტრაციის მოთხოვნით ვაცნობებთ:

1) ხანძრის შედეგად მთლიანად დაწვრილებით ცნობილია ბანაკის ადმინისტრაციისათვის და ამიტომ ხელახლა აღარ ვიმეორებთ.

2) ოთხმა ოჯახმა მისცა ნება, რომ მათი ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობა გამოქვეყნებულიყო ჟურნალში. ესენი არიან: ალექსანდრე ბერიძე, ნინო ბერიძე, ნინო ბერიძის ქალიშვილი ნანა ბერიძე და ელისაბედ ბერიძის ქალიშვილი ნინო ბერიძე.

3) ორმა ოჯახმა მისცა ნება, რომ მათი ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობა გამოქვეყნებულიყო ჟურნალში, მაგრამ ამ ოჯახების ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობა ჯერ-ჯერობით არ გამოქვეყნდეს. ესენი არიან: ალექსანდრე ბერიძე და ელისაბედ ბერიძის ქალიშვილი ნინო ბერიძე.

4) ორმა ოჯახმა მისცა ნება, რომ მათი ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობა გამოქვეყნებულიყო ჟურნალში, მაგრამ ამ ოჯახების ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობა ჯერ-ჯერობით არ გამოქვეყნდეს. ესენი არიან: ალექსანდრე ბერიძე და ელისაბედ ბერიძის ქალიშვილი ნინო ბერიძე.

ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობა მოითხოვება.

ამოცანა. 16 ოქტომბერი. (ტელეფონით). ბერიძეების ოჯახის ნათესავები: ალექსი ბერიძე, ნინო ბერიძე, ნანა ბერიძე, ნინო ბერიძის ქალიშვილი ნინო ბერიძე და ელისაბედ ბერიძის ქალიშვილი ნინო ბერიძე, რომლებიც ბანაკიდან ადგილსამყოფელის შესახებ ცნობის მიუწოდებლად გაემგზავრნენ, ითხოვენ ამ ცნობის მიწოდებას

ორშაბათის ნომერი №6

ბათუმის მაზრის ალპინისტური ექსპედიცია

ბათუმის ალპინისტური საზოგადოების ექსპედიციამ, რომელიც ბათუმის მაზრის ალპინისტური ექსპედიციის სახელით ცნობილი, 1921 წლის 15 ივნისიდან 15 ივლისამდე იმოგზაურა ბათუმის მაზრის ალპინისტურ ნაწილში. ექსპედიციის მიზანი იყო ბათუმის მაზრის ალპინისტური ნაწილის შესწავლა, ტოპოგრაფიული ნახაზების გადაღება და ალპინისტური ტურისტობის ორგანიზაცია.

ექსპედიციის შემადგენლობა: ხელმძღვანელი ალპინისტი ვ. ფალიაშვილი, ალპინისტები: ა. ბერიძე, ნ. ბერიძე, ა. ბოლქვაძე, ა. ბოლქვაძე, ა. ბოლქვა

ორშაბათი, 10 ივნისი, 1922 წელი

ახალი ეკონომიკური პოლიტიკა

ამბობენ ბოლშევიკებმა *) ქალაქ! ჩვენი ხალხი თავის ბედს. ჩვენი თავი ჩვენ ვიცით. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ვართ ძლიერნი. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ვართ ერთნი. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ვართ ერთადერთი ძალა, რომელიც ამ ქვეყანაზე ბატონობს. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ვართ ერთადერთი ძალა, რომელიც ამ ქვეყანაზე ბატონობს. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ვართ ერთადერთი ძალა, რომელიც ამ ქვეყანაზე ბატონობს.